

רשומות

ספר החוקים

3 באוגוסט 1979

941

" באב תשל"ט

צמוד

128	חוק הנאמנות, תשל"ט—1979
134	חוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים, תשל"ט—1979
137	חוק לתיקון פקודת המשטרה (מס' 6), תשל"ט—1979
138	חוק בתי המשפט (תיקון מס' 11), תשל"ט—1979

חוק הנאמנות, תשל"ט-1979 *

פרק א': הוראות כלליות

1. נאמנות היא זיקה לנכס שעל פיה חייב נאמן להחזיק או לפעול בו לטובת נהנה או למטרה אחרת. מהות הנאמנות
2. נאמנות נוצרת על פי חוק, על פי תווה עם נאמן או על פי כתב הקדש. יצירה
3. (א) פירותיהם ותמורהם של נכסי הנאמנות יהיו אף הם לנכסי הנאמנות.
(ב) אין לרדת לנכסי הנאמנות אלא בשל חובות המוטלים עליהם או הנובעים מפעולות הנאמנות. נכסי הנאמנות
4. (א) הנאמן חייב להחזיק את נכסי הנאמנות בנפרד מנכסים אחרים או בדרך המאפשרת להבחין ביניהם. רישום הערה
5. כוחה של נאמנות יפה כלפי כל מי שידע או שהיה עליו לדעת עליה, ומשנרשמה הערה לפי סעיף 4 – כלפי כל העולם. כוחה של נאמנות כלפי צד שלישי
6. כספי הנאמנות שאינם דרושים לצרכיה השוטפים חייב הנאמן להחזיק או להשקיע ביציל לשמירת הקרן ולעשיית פירות; שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות דרכים שבהן ניתן להשקיע כספי נאמנות, והנאמן אינו נושא באחריות אם השקיע אותם בהתאם לתקנות אלה. כספי הנאמנות
7. (א) הנאמן חייב לנהל חשבונות בכל עניני הנאמנות.
(ב) הנאמן חייב לתת לנהנים דין וחשבון על עניני הנאמנות אחת לשנה ובגמר כהונתו, ולמסור להם ידיעות נוספות לפי דרישתם הסבירה. חשבונות ודיווח
8. (א) נאמן אינו זכאי לשכר בעד מילוי תפקידיו, זולת אם מילויים היה מעיסוקיו; אולם רשאי בית המשפט להקציר לו שכר, אם ראה שהדבר מתחייב מהיקף תפקידיו כנאמן.
(ב) נאמן זכאי לשיפוי על הוצאות סבירות שהוציא ועל העמיתות שהתחייב בהן באופן סביר עקב מילוי תפקידיו. שכר והוצאות
9. (א) כנאמנות שיש בה יותר מנאמן אחד –
(1) יפעלו הנאמנים ביחד; היו דעותיהם חלוקות, יפעלו לפי הוראות בית המשפט;
(2) בענין שאינו טובל דיחוי רשאי כל אחד מהם לפעול על דעת עצמו;
(3) הם אחראים לפעולותיהם יחד ולחוד, פרט לנאמן שהתנגד לפעולה או לא ידע עליה;
(4) נתפנה מקומו של אחד מהם או שחדל לפעול, או שהוכרז פסול דין או פושט רגל, על הנותרים או הנותר לעשות מיד למילוי מקומו לפי סעיף 21 ולהמשיך במילוי תפקידיהם ככל שהדבר אינו טובל דיחוי. נאמנים אחדים

* נתקבל בכנסת ביום א' באב תשל"ט (25 ביולי 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהחלט 1146, תשלי"ה, עמ' 23.

- (ב) פעולה של אחד הנאמנים שנעשתה בתמורה כלפי אדם שפעל בתום לב תהא בתוקף אף אם היתה סותרת הוראת סעיף קטן (א) (1).
10. (א) נאמן חייב לשמור על נכסי הנאמנות, לנהלם ולפתחם ולפעול להשגת מטרות הנאמנות, ומוסמך הוא לעשות כל הדרוש למילוי תפקידיו.
(ב) במילוי תפקידיו חייב הנאמן לנהוג באמונה ובשקיפה כפי שאדם סביר היה נוהג באותן נסיבות.
(ג) נאמן של כמה נאמנויות לא יפעל בפעולה שביניהן.
(ד) נאמן אינו רשאי לאצול מתפקידו לזולתו; אין בכך כדי למנוע העסקת אדם בדרוש למטרות הנאמנות.
11. הוראות סעיפים 3 (א) ו-2 (ג), 6, 7, 8, 9 (א), 10 (א), (ג) ו-13 יחולו בכפוף לתנאי הנאמנות.
12. (א) נאמן אזוראי לנזק שנגרם לנכסי הנאמנות או לנהגים עקב הפרת חובתו כנאמן; על אחריותו לאבדנם ולנזקם של נכסי הנאמנות המוחזקים בידי יחולו הוראות חוק השומר-רים, תשכ"ז-1967; לענין זה יראו את הנאמן כשומר ואת הנהגים כבעלי הנכסים.
(ב) בית המשפט רשאי לפטור נאמן מאחריותו, כולה מקצתה, אם פעל בתום לב ונתכוון למילוי תפקידיו.
(ג) נאמן רשאי לבקש מבית המשפט הוראות, והוא אינו נושא באחריות אם פעל בתום לב לפי הוראות בית המשפט או באישורו.
13. (א) נאמן לא ירכוש לעצמו או לקרובו נכס מנכסי הנאמנות או כל זכות בו, לא יפיק לעצמו או לקרובו טובת הנאה אחרת מנכסי הנאמנות או מפעולותיה, ולא יעשה דבר שיש בו סתירה בין טובת הנאמנות לבין טובתו שלו או של קרובו.
(ב) "קרוב" של נאמן, לענין סעיף זה -
(1) בן זוג;
(2) הורה, הורה-הורה, צאצא, אח או אחות של הנאמן או של בן זוגו;
(3) בן זוג של אחד המנויים בפסקה (2);
(4) שותף של נאמן או של אחד המנויים בפסקאות (1) עד (3);
(5) תאגיד שבהוננו, ברווחיו או בשליטתו יש לנאמן או למנויים בפסקאות (1) עד (3) חלק העולה על 5%.
- (ג) בית המשפט רשאי לאשר מראש פעולה מן המנויות בסעיף קטן (א) אם ראה שהיא לטובת הנאמנות.
(ד) הוראות סעיף קטן (א) אינן באות לגרוע ממה שמגיע לנאמן או לקרובו מכוח היותם נהנים.
(ה) פעולה מן המנויות בסעיף זה שנעשתה בלי אישור בית המשפט - בטלה, זולת אם נעשתה בתמורה כלפי אדם שאינו בין המנויים בסעיף קטן (ב) (1) ו-2 ושפעל בתום לב.
14. פעולה שנעשתה בהפרת חובת הנאמנות והצד השלישי ידע או היה עליו לדעת על הפרה, או שנעשתה ללא תמורה, רשאי בית המשפט לבטלם, ועל הצד השלישי יחולו אחריות וחובות כשל נאמן; ידיעה על קיום הנאמנות, אין בה בלבד משום ידיעה על הפרת חובת הנאמנות.
15. ריווח שהפיק נאמן שלא כדין עקב הנאמנות, דינו כחלק מנכסי הנאמנות.

1 ט"ח תשכ"ז, עמ' 52.

16. נתבטלה נאמנות, רשאי בית המשפט לקבוע מה ייעשה בנכסיה, והוא יורה על העברתם למטרות היגון, תרבות, דת, מדע, אמנות, סעד, בריאות או ספורט, הכל לפי תנאי הנאמנות ולפי אומד דעתו של יוצרה.

נכסי נאמנות
שנתבטלה

פרק ב': נאמנות על מי כתב הקדש

17. (א) הקדשת נכסים לטובת נהנה או למטרה אחרת (להלן – הקדש) טעונה מסמך בכתב (בחוק זה – כתב הקדש) שבו מביע יוצר ההקדש את כוונתו ליצור הקדש וקובע מטרותיו, נכסיו ותנאיו, והמסמך הוא אחד מאלה:

יצירה ותחילה
של הקדש

- (1) כתב חתום בידי יוצר ההקדש בפני נוטריון;
- (2) צוואה של יוצר ההקדש, למעט צוואה בעל-פה;
- (3) הוראת תשלום לענין סעיף 147 לחוק הירושה, תשכ"ה-1965.²

(ב) תחילתו של הקדש היא עם העברת השליטה בנכסי ההקדש לידי הנאמן.

(ג) נמצאו נכסים המשמשים הקדש, אלא שאין על כך כתב הקדש, רשאי בית המשפט להצהיר על קיום הקדש ולהגדיר מטרותיו, נכסיו, תנאיו ותחילתו.

18. (א) יוצר ההקדש וצד שלישי רשאים נכל עת להוסיף נכסים לנכסי ההקדש.
(ב) אחרי תחילת ההקדש אין יוצרו רשאי לשנות את תנאיו, לגרוע מנכסיו או לבטלו, אלא אם שמר לעצמו זכות לכך בכתב ההקדש או שהוא על כך הסכמת הנהנים או אישור בית המשפט.

שינוי וביטול
של הקדש

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של היוצר לחזור בו מיצירת ההקדש לפני תחילתו, מדיני ביטול צוואה או מדיני ביטול או שינוי של הוראה לענין סעיף 147 לחוק הירושה, תשכ"ה-1965.

19. (א) בית המשפט רשאי בכל עת לתת לנאמן הוראות בכל הנוגע למילוי תפקידיו וכל הוראה אחרת שתיראה לו לניהול היעיל של ההקדש.

הוראות בית-
המשפט

(ב) בית המשפט רשאי, אף בסתיה מכתב ההקדש, להתיר לנאמן את השימוש בנכסי ההקדש לסיפוק הצרכים החיוניים של נהנה או של התלויים בו.

20. זכותו של נהנה על פי הקדש אינה ניתנת להמחאה, לשעבוד או לעיקול, זולה אם הותרו בכתב ההקדש או שבית המשפט התירם לסיפוק של מזונות או של מסים המגיעים מן הנהנה או – בנסיבות מיוחדות – לסיפוק חובות אחרים המגיעים ממנו.

זכויות הנהנים

21. (א) נאמן של הקדש יתמנה בכתב ההקדש או על פיו.

מינוי נאמן

(ב) באין מינוי כאמור, וכשנבצר מנאמן למלא תפקידיו או שלא התחיל או חדל למלאם, רשאי בית המשפט למנות נאמן לתקופה ובתנאים שייראו לו.

(ג) לא יתמנה אדם נאמן של הקדש אלא בהסכמתו.

(ד) קטין, פסול דין, פושט רגל ותאגיד שניתן עליו צו פירוק אינם כשרים להיות נאמן של הקדש.

(ה) נהנה של הקדש אינו כשר להיות נאמן שלו, זולת אם הותר הדבר בכתב ההקדש.

² ס"ח תשכ"ה, עמ' 63.

22. (א) נאמן של הקדש רשאי להתפטר בהודעה בכתב למי שרשאי למנות נאמן לאותו הקדש, וכשישנם נאמנים אחדים – לנאמנים האחרים.
- (ב) נאמן שנתמנה בידי בית המשפט או שהיה נאמן יחיד, התפטרותו אינה תופסת אלא אם בא עליה אישור בית המשפט ומן היום שנקבע לכך באישור.
- (ג) בית המשפט רשאי לפטר נאמן אם לא מילא תפקידיו כראוי או שראה בית המשפט סיבה אחרת לפיטוריו.
23. (א) בית המשפט רשאי לשנות או לבטל הוראה מהוראות כתב ההקדש, אם מטעמים שיוצר ההקדש הביא לפניו ואם משום שראה כי חל שינוי של ממש בנסיבות המצדיק לעשות כן ושהדבר תואם את אומד דעתו של יוצר ההקדש.
- (ב) בית המשפט רשאי לבטל הקדש אם ראה שמטרותיו הושגו או שאינן ניתנות להגשמה.
24. הקדש שאין לו נאמן, או שהנאמן לא התחיל או חדל לפעול או שנבצר ממנו למלא תפקידיו, רשאי הנאמן הציבורי לנקוט אמצעים הנראים לו לשמירת נכסי ההקדש ולשמירת זכויות הנהנים, כל עוד לא נתמנה נאמן לפי סעיף 21.

פרק ג': הקדש ציבורי

25. שר המשפטים ימנה רשם הקדשות (להלן – הרשם); הודעה על המינוי תפורסם ברשומות.
26. (א) נאמן של נאמנות שמטרתה או אחת ממטרותיה היא קידומו של ענין ציבורי (להלן – הקדש ציבורי) חייב, תוך שלושה חדשים מן היום שזוהה לנאמן, להודיע לרשם על קיום ההקדש הציבורי ועל הפרטים המנויים להלן, זולת אם ניתנה עליהם הודעה לפני כן, והוא חייב להודיע לרשם על כל שינוי בפרטים אלה תוך שלושה חדשים מיום השינוי; להודעה על קיום הקדש ציבורי יש לצרף העתק מכתב ההקדש.
- (ב) ואלה הפרטים:
- (1) שמו ומענו של יוצר ההקדש;
 - (2) מועד תחילת ההקדש;
 - (3) מטרותיו;
 - (4) נכסיו;
 - (5) שמו ומענו של כל נאמן;
 - (6) פרטים אחרים שקבע שר המשפטים.
- (ג) הרשם ינהל פנקס ההקדשות הציבוריים וירשום בו את הפרטים האמורים; הפנקס יהיה פתוח לעיון לכל; הרשם יפרסם ברשומות הודעה על רישום הקדש.
27. שר המשפטים רשאי לקבוע, בתקנות לפי סעיף 6, דרכי השקעה שיהיו חובה על נאמן של הקדש ציבורי.
28. על נאמן של הקדש ציבורי לא יחול סעיף 21 (ה).

20. (א) נאמן של הקדש ציבורי חייב להגיש לרשם דין וחשבון על עניני הקדש במועד ובדרך שקבע שר המשפטים; הדין וחשבון ימיל את הפרטים שקבע השר, אם דרך כלל ואם לסוגים של הקדשות ציבוריים.
(ב) הנאמן חייב למסור לרשם, לפי דרישתו, מידע והעסקי מסמכים בכל הנוגע לעניני הקדש.
(ג) סעיף 7 (ב) לא יחול על הקדש ציבורי.

חובת דיווח ומתן מידע

30. היה לרשם יסוד לחשוש שלגבי הקדש ציבורי לא קיימה הוראה מהוראות חוק זה או מהוראות כתב והקדש, או שפרטים או מסמכים שנמסרו לו אינם מלאים או אינם נכונים, רשאי הוא לחקור בדבר ויהיו לו לענין זה הסמכויות לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות הקירה, תשכ"ט--1968.³

חקירה

31. נאמן של הקדש ציבורי שהפך חוכה המוטלת עליו לפי סעיפים 26 או 27, דינו, -- מאסר שנה או קנס 50,000 לירות, ואם עשה כן בכוחות מרמה -- מאסר שנתיים.

עונשין

פרק ז': חברות לתועלת הציבור

32. בפרק זה "חברה לתועלת הציבור" -- חברה רשומה לפי פקודת החברות + שנתקיימה בה אחת מאלה:

הגדרה

- (1) היא קיבלה (ושר המשפטים היתר לפי סעיף 28 לפקודת החברות;
- (2) היא פטורה מתשלום מיסים לפי סעיף 9 לפקודת מס הכנסה,⁴ לפי סעיף 39 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א--1961,⁵ או לפי סעיף 61 לחוק מס שנה מקרקעין, תשי"ג--1963;⁶
- (3) בית המשפט הצויר, לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, שהיא חברה לתועלת הציבור ואשר ענינו הוא הינוך, תרבות, דת, מדע, אמנות, סעד, בריאות, ספורט או מטרה ציבורית אחרת.

33. הרשם ינהל פנקס של חברות לתועלת הציבור, ומשנתקיימו בחברה הנתונים האמורים בסעיף 32 חייבת היא, תוך ששה חודשים, לבקש רישומה בפנקס האמור.

פנקס

34. על חברה לתועלת הציבור יחולו, בשינויים המהותיים, הוראות סעיפים 26 ו-29 עד 31 לענין זה יראו את מנהלי החברה כנאמנים של הקדש.

תחלת הוראות

35. הוראות פרק זה יחולו גם על אגודה לפי חוק האגודות העותמאני שענינה אחת המטרות האמורות בסעיף 32 (3).

תחלת על אגודות

פרק ח': עונות

36. (א) שר המשפטים ימנה נאמן ציבורי; חווצה על המינוי תפורסם ברשומות.
(ב) הנאמן הציבורי יכול לשמש נאמן של באמנויות, ומקום שנית המשפט ממנה נאמן, רשאי הוא למנות את הנאמן הציבורי כנאמן יחיד גם כנאמנות שלפי תנאיה יש בה יותר מנאמן אחד.

הנאמן הציבורי

3 ס"ח תשכ"ט, עמ' 28.

4 חוקי אי"מ, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 135.

5 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, עמ' 120.

6 ס"ח תשכ"א, עמ' 100.

7 ס"ח תשכ"ג, עמ' 156.

37. בית המשפט המוסמך לפי חוק זה – למעט הליכים לפי סעיף 31 – הוא בית המשפט המחוזי. סמכות שיפוט
38. החלטות בית המשפט לפי סעיפים 8 (א), 9 (א) (1), 13 (ג), 20, 21 ו-22 אינן ניתנות לערעור אלא ברשות לפי סעיף 19 (ב) לחוק בתי-המשפט, תשי"ז-1957.⁸ ערעור
39. בכל ענין לפי חוק זה רשאי לפנות לבית המשפט כל נאמן, נהנה, יוצר הנאמנות או אדם אחר שמועזין בדבר; וכן רשאי הרועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו לפתוח בכל הליך לפי חוק זה, לרבות ערעור, ולהתייצב ולטעון בהליך כזה, בכל הנוגע לנאמנות ובכל דבר אחר שהוא סבור שיש בו ענין לציבור. הרשאים לפנות לבית המשפט
40. נהנה שמחמת גילו, מצב בריאותו או ליקוי רוחני או גופני אינו יכול לעמוד על זכויותיו, רשאי הנאמן הציבורי לייצגו כלפי הנאמן. ייצוג נהנה
41. (א) לגבי הקדש דתי שגוסד בפני בית דין דתי על פי הדין הדתי רשאי בית הדין הדתי להורות שהוראות חוק זה בענין יצירת הקדש ובענין ניהולו הפנימי לא יחולו עליו. (ב) שר המשפטים רשאי להורות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, כי הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, לא יחולו על הקדש שיצר או נטל חלק ביצירתו הנהלת ההסתדרות הציונית העולמית או הנהלת הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, כמשמעותן בחוק מעמדן של ההסתדרות הציונית העולמית ושל הסוכנות היהודית לארץ ישראל, תשי"ג-1952.⁹ לרבות קרן קיימת לישראל וקרן היסוד-המגבית המאוחדת לישראל. אי-תחולה
42. הוראות חוק זה יחולו כשאין בחוק אחר הוראות מיוחדות לענין הנדון. סייג לתחולה
43. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו. ביצוע ותקנות
44. (א) הקדש שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה לפי פקודת ההקדשות לצרכי צדקה יראוהו כהקדש ציבורי ויחולו עליו הוראות חוק זה מתחילת חוק זה; התאגדו נאמניו של הקדש כזה לפי סעיף 36 לאותה פקודה, ימשיכו להיות תאגיד כאמור שם. (ב) מי שכיהן ערב תחילת חוק זה כמפקח על ההקדשות, יראוהו כאילו נתמנה רשם לפי חוק זה, ופנקס ההקדשות ופנקס החברות לתועלת הציבור שהתנהלו ערב תחילת חוק זה יראוהו כמתנהלים לפי חוק זה. הוראות מעבר
45. בטלות – (1) פקודת ההקדשות לצרכי צדקה; (2) פקודת עניני צדקה (הנאמן הציבורי).¹¹ ביטולים
46. תחילתו של חוק זה תהיה ששה חדשים לאחר פרסומו ברשומות. תחילה

שמואל תמיר
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

⁸ ס"ח תשי"ז, עמ' 148.
⁹ ס"ח תשי"ג, עמ' 2; תשל"ו, עמ' 49.
¹⁰ חוקי אי"י, כרך א', פרק י"ד, עמ' 107.
¹¹ חוקי אי"י, כרך א', פרק ט"ו, עמ' 121.

חוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים, תשל"ט-1979*

1. בסעיף 1 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973¹ (להלן – הפקודה) –
- (1) ההגדרות של "אופיום גלמי", "אופיום מעובד", "אופיום רפואי", "אקגור" ו"ין", "עלי קוקה", ו"קנבוס הודי" – יימחקו;
- (2) אחרי הגדרת "סם מסוכן" יבוא:
- "רופא" – רופא מורשה כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976²;
- "רופא שיניים" – כמשמעותו בפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] תשל"ט-1979³;
- "רופא וטרינרי" – כמשמעותו בפקודת הרופאים הוטרינריים⁴;
- "רוקח" – רוקח בעל רשיון כמשמעותו בפקודת הרוקחים⁵.
2. בסעיף 6 לפקודה, בסופו יבוא "העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות".
3. בסעיף 7 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות, ואם החזיק בסם או השתמש בו לצריכתו העצמית בלבד, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות".
4. בסעיף 9 לפקודה, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות, ואם עבר עליהן אגב החזקת סם מסוכן או שימוש בו לצריכתו העצמית בלבד, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות".
5. במקום סעיף 10 לפקודה יבוא:
- "כלים¹⁰. לא יהיו ברשותו של אדם כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו, שלא בהיתר; העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות, ואם היו הכלים לשימוש בצריכתו העצמית בלבד, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות".
6. בסעיף 11 לפקודה –
- (1) המלים "בעל רשיון", נבל מקום שהן מופיעות – יימחקו;
- (2) בפסקה (3), במקום "קנה" יבוא "השיג" ובמקום "ושהמכירה היתה" יבוא "ושהסם נופק".

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בתמוז תשל"ט (24 ביולי 1979); הצעת החוק ודגורי הסדר פורסמו בה"ח 1377, תשל"ט, עמ' 41.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.
 2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.
 3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 614.
 4 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קמ"ה, עמ' 1502.
 5 חוקי אי"י, כרך ב', פרק ק"י, עמ' 1102.

7. אתרי סעיף 19 לפקודה יבוא: "עונשין" 19א. העובר על הוראות סימן זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות".
8. בסעיף 21(א) לפקודה, במקום "עשר שנים" יבוא "עשרים שנה או קנס חצי מיליון לירות".
9. בסעיף 22 לפקודה, במקום "בהיותו רופא או לפי הוראות רופא" יבוא "בהיותו רופא או רופא שיניים. או לפי הוראת רופא או רופא שיניים".
10. בסעיף 27 לפקודה, בסופו יבוא "העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות".
11. במקום סעיף 28 לפקודה יבוא:
 28. סמכויות שוטר לפי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט–1969, יהיו נתונות לו גם לענין עוונות לפי פקודה זו."
12. בסעיף 30 לפקודה, במקום "בשל החזקה סם מטוכן או שימוש בו בעבירה על הוראות פקודה זו" יבוא "בשל עבירה לפי פקודה זו", ובמקום "עשרת אלפים לירות" יבוא "חמישים אלף לירות".
13. בסעיף 31 לפקודה –
 (1) במקום פסקה (1) יבוא:
 "(1) הטוען שבידו תעודה, רשיון, היתר, רשומה או מסמך לענין פקודה זו – עליו הראייה;"
 (2) אחרי פסקה (2) יבוא:
 "(3) מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו – חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראייה לסתור."
14. במקום סעיף 32 לפקודה יבוא:
 32. בית המשפט רשאי להטיל על מי שהורשע בעבירה לפי פקודה זו, למעט בעבירה שנעברה לצריכתו העצמית של הנאשם, קנס פי חמישה משווי הסם שבו נעברה העבירה או משווי טובת הנאה שהושגה בעבירה, או את הקנס שנקבע במפורש לעבירה, הכל לפי הסכום הגדול יותר."
15. בסעיף 39 לפקודה –
 (1) בפסקה (3), במקום "המכיר" יבוא "ההספקה";
 (2) בסופו יבוא:
 "(5) לקבוע הוראות בדבר בקורת ופיקוח על סמים מסוכנים שבידי רשויות המדינה ומוטדותיה."

6 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

תיקון סעיף 41

16. בסעיף 41 לפקודה, במקום הסיפה המתחילה במלים "לשנות את התוספת" יבוא "לשנות את התוספות, להוסיף עליהן או לגרוע מהן, ולהתנות בהן תנאים".

הוספת תוספת שניה

17. (א) התוספת לפקודה תסומן "תוספת ראשונה", ובכל מקום בפקודה או בתיקון אחר המזכיר את התוספת יבוא "התוספת הראשונה".
(ב) אחרי התוספת הראשונה לפקודה יבוא:

"תוספת שניה"
(סעיפים 31(3) ו-41)

בתוספת זו --

"סם" -- לרבות כל תכשיר, תרכובת, תערובת או תמיסה המכילים סם, ולרבות המלוחים, האסטרים, האתרים והאיזומרים האופטיים של אותו סם;
"גרם נטו" -- משקל הסם נטו מתוך כלל משקל התכשיר, התרכובת, התערובת או התמיסה.

הכמות	הסם	הפרט בתוספת הראשונה
		חלק א' --
		סימן א'
15 גרם	קנבוס הודי	1
15 גרם	קנבוס תרבותי	2
15 גרם	שרף של קנבוס תרבותי	3
2 גרם	אופיום גולמי	5
2 גרם	אופיום מעובד	6
		סימן ב'
3 יחידות כלשהן כפי שהן מופיעות בספר	לט"ד	1
		חלק ב' --
		סימן א'
0.3 גרם	קוקאין	19
0.3 גרם	הרואין	42
0.15 גרם	מתאדון	55
0.3 גרם נטו	מורפין	63
0.3 גרם תכולת מורפין נטו	משרת אופיום	74
1 גרם נטו	פתידין	82
		סימן ב'
0.2 גרם נטו	אמפטאמין	1
0.2 גרם נטו	דכסאמפטאמין	2
אליעזר שוסטק שר הבריאות	מנחם בגין ראש הממשלה	יצחק נבון נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת המשטרה (מס' 6), תשל"ט-1979 *

הוספת סעיפים
293 ב ו-293

1. אחרי סעיף 93 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן - הפקודה), יבוא:

293ב. (א) שוטר לא יהיה חבר בארגון שוטרים ולא יטול חלק בפעילות להקמתו, לקיומו או לניהולו של ארגון כזה.

(ב) עבירה על הוראות סעיף זה תיחשב כעבירה הפוגעת בסדר הטוב ובמשמעת.

(ג) בסעיף זה -

"ארגון שוטרים" - כל התארגנות או נציגות, בין קבועה ובין ארעית, שבין מטרתיה או פעולותיה נמנה הטיפול בארגון המשטרה, ניהולה, המשטר, המשמעת ותנאי השירות של שוטרים או ייצוג של שוטר בנושאים אלה;

"תנאי שירות" - לרבות שכר, יחסי עבודה, תנאי עבודה ותנאי פרישה.

293ג. השר רשאי להקים מועצה ציבורית אשר תיעץ לו בענינים הנוגעים לרווחתם של שוטרים; הודעה על הרכב המועצה תפורסם ברשומות.

הוספת סעיף 94

2. אחרי סעיף 94 לפקודה יבוא:

94א. ראה השר כי הדבר דרוש לשם פעולתה התקינה של המשטרה, רשאי הוא, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות בענין ארגון המשטרה, ניהולה והמשטר והמשמעת בה, שיש בהן לאסור או להגביל -

(1) התראיינות שוטרים שלא בהתאם לפקודות הקבע של המשטרה;

(2) השתתפות של שוטרים באסיפות, בהפגנות ובתהלוכות;

(3) כל פעולה הנוגעת לארגון שוטרים כמשמעותו בסעיף 93ב.

תיקון סעיף 56

3. בסעיף 56 (ב) לפקודה, במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) קנס שאינו עולה על שכר עשרים ואחד יום";

יוסף בורג
שר הפנים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום 7 באב תשל"ט (30 ביולי 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1404, תשל"ט, עמ' 212.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 17, עמ' 390; ס"ח תשל"ב, עמ' 22; תשל"ג, עמ' 23, עמ' 173; תשל"ד, עמ' 46; תשל"ה, עמ' 89.

חוק בתי המשפט (תיקון מס' 11), תשל"ט-1979 *

תיקון סעיף 47 1. בסעיף 47 לחוק בתי-המשפט, תשי"ז-1957, בטופו יבוא "חקנות לפי מסקה (3) טעונות אישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת".

שמראל תמרי
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בתמוז תשל"ט (24 ביולי 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1393, תשל"ט, עמ' 141.
1 ס"ח תשי"ז, עמ' 148; השב"ב, עמ' 24; השב"ד, עמ' 66; תשכ"ז, עמ' 132; תשל"א, עמ' 120; תשל"ג, עמ' 237; תשל"ה, עמ' 106; תשל"ז, עמ' 320; תשל"ח, עמ' 11, עמ' 93, עמ' 94.